

רקח מרקחת

פרשת במדבר- לקראת שבועות

בחוקותי סיני. The בעל הטורים writes that this פסוק connects with the end of במדבר סיני אלה המצות אשר צוה ה' את משה אל בני ישראל בהר סיני. Which means it's teaching that in order to properly acquire ומצוות תורה one must be במדבר משים עצמו. The same idea is found in חז"ל on this פסוק. "כל מי שאינו עושה עצמו כמדבר הפקר אינו יכול לקנות את החכמה והתורה, לכך נאמר במדבר סיני" (מדרש רבה א: ז) פסוק. שפל וענו ללמוד מכל וללמד לכל - [כמדבר] הפקר (מדרש of the מפורש א) מתנות כהונה. The

In a similar vein, the גמרא in ז. תענית says מה מים מניחין מקום גבוה והולכים למקום נמוך, אף דברי תורה אין מתקיימין אלא במי שדעתו שפלה.

The מהר"ל writes (תפארת ישראל כ"ג) that משה רבינו was chosen to be the מוסר התורה only because he was the אדם מכל.

This idea is alluded to in a גמרא in פט. שבת, which the מהר"ל quotes there אמר ר' יהושע בן לוי בשעה שירד משה מלפני הקב"ה, בא שטן ואמר לפניו רבונו של עולם תורה היכן היא. אמר נתתיה לארץ... הלך אצל בן עמרם, אמר לו תורה שנתן לך הקב"ה היכן היא. אמר לו, וכי מה אני שיתן הקב"ה תורה על ידי. אמר לו הקב"ה, משה בדאי את [בתמיה (רש"י)]. אמר לפניו רבונו של עולם, חמדה גנוזה יש לך שאתה משתעשע בה בכל יום, אני אחזיק טובה לעצמי. אמר לו הקב"ה למשה, הואיל ומעטת את עצמך תקרא על שמך, שנאמר (מלאכי ג: כב) זכרו תורת משה עבדי.

In פרשת יתרו the כלי יקר writes that הר סיני was the source of a great lesson for ישראל. כלל ישראל was chosen as the site of קבלת התורה because it was מקטין itself, in contrast with the other mountains that competed with each other to be the greatest. As the רמב"ן writes in the famous אגרת to his son "השפל עצמך וינשאך המקום".

דלות הנפש refers to as חובות הלבבות (שער הכניעה, פרק ב') (True עונה is not to be confused with what the loosely translated as poor self image- that isn't מדרכי החכמה but rather is a result of חלישת הכרתם את נפשותם וערכיהם. Perhaps we'll write more about this a different time.)

At the סדר של פסח we say in דינינו, "אלו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה דינו". The question is asked- what was gained by coming to הר סיני other than receiving the תורה? (The answer usually given is that we attained אש הגדולה and קולות וברקים from the יראת שמים). Perhaps we can suggest, that in addition to thanking ה' for the תורה we are also acknowledging this invaluable lesson of השפל עצמך. וינשאך המקום.

א גוט שבת!